

Μετα τινας ημέρας έρωτων έν νέου αυτόν, μανθανει ότι την φοράν ταύτην ήρχετο τέταρτος.

— Σοί εύχομαι, υιέ μου παντοτε όμοίως νά προδεύης τῷ λέγει έν κατανύξει. Έπήρες λοιπόν τώρα βαθμούς άνωτέρους ;

— Όχι, ήλθα τέταρτος διότι άπεφοίτησεν ό πρὸ έμου σημειούμενος εἰς τὸν κτχάλογον μαθητής.

Ἄλκαϊος.

Ο ΒΑΛΣΑΜΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙ ΓΑΛΛ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

Έν τῇ Μασωνικῇ συνεδρίᾳ τοῦ 1785.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Οὕτως ή σιδύλλειος χρησιμοδότησις διά τῶν 75 γραμμάτων υποδηλοῖ τὰ ἐξῆς : « Δυστυχῆς έν Γαλλίᾳ . . . πλουσία άνευ θρόνου άνευ χρυσίου . . . έρρυτιδωμένη . . . λαμβάνουσα μερίδα ἄρτου . . . δέσμιος . . . καὶ άποκεφαλισμένη . »

... Ναι, Κύριοι, διαβλέπω τήν άνασταν άνευ θρόνου άνευ άργυρίου, δηλ. κατερριμμένην έν τῷ κολοφώνῳ τοῦ μεγαλείου εἰς τήν φρικώδη άγωνίαν τῆς άνεχείας, κλπ.

Τὰ δὲ 6 ἄφωνα μένοντα γράμματα J, H, Δ, I, I, δηλοῦσα : *Le jour delachute plane sur elle. . . jour chargé d'horreur et d'inevitables desastres. . .*

— « Επιθυμῶ νά ήπατώμην, Κύριοι, διότι φρίκη καταλαμβάνει καὶ έμέ επί τοιοῦτοις προγνωστικοῖς. Ρίψωμεν λοιπόν εἰς τὸ χάος αὐτὰ τὰ 75 γράμματα καὶ επικαλεσθῶμεν τὸν Ὑπέρτατον Κύριον τῶν τυχῶν ν' άναβλαστήσῃ, εἰ δυνατόν, αντίθετόν τινα σημασίαν . . .

Ἄλλ' άτυχῶς, άκούσιως ήμῶν τε καὶ έμοῦ, ή γενομένη επίκλησις πρὸς τὸν άρχαῖον Θεόν *Gatum* μᾶς άποκαλύπτει τὰ ἐξῆς : « Βασίλισσα τῆς Γαλλίας, τόσῳ νέα άκόμη ν' άποθάνω διά πελέκως άποκεφαλισθεῖσα κλπ. »

Ἄδέν σᾶς φαίνεται ότι άκούετε τήν θρηνώδη φωνήν τῆς *Μαρίας-Αντωνέττας*, προφητεουσῆς τῆς ιδέας τὸ τραγικὸν δυστύχημά τῆς ; . .

Ἄ Εναπομένουσι 4 ἄφωνα γράμματα *I, I, H*, δηλοῦντα : *Jnormis, Jmmoler, Jnexpiables, Hostia !* . . . δηλ. « Μεσφαγιάζουν άφωπλησμένην . . . ανεξίλαστον θῦμα ! . . »

Ἄ Φ ὠ π λ ι σ μ ἔ ν η ! άκούσατε καλά. Δέν πίπτει άνασσα υπεραμνομένη τοῦ στέμματος τῆς, άλλ' άποσφάττεται γυνή μετὰ ψυχροῦ φλέγματος. Ὁ Θεός όμως γινώσκει πῶσα δυστυχήματα θά εξεπλισθῶσι πρὸς ἐχθίρησιν αὐτῆς ! . .

**

Ὁ Καλλιόστρος δέκοψε τήν όμιλίαν του, κύκλω περισκοπούμενος τὸ άκροκτήριόν του μετὰ βλέμματος άπαθοῦς. Ἐφαίνετο τῇ στιγμῇ έκείνην ὡς τὸ ένσωμα-

τον Δαιμόνιον αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ πεπρωμένου έν άνόματι τοῦ όποίου προσφήτηεν.

Ὁ Κούρτ δὲ Γεβελέν, ό σοφός άσιανολόγος, εἰς ὃν όφείλομεν πλείστας εξερευνησεις πρὸς τῶν παραδόσεων τοῦ άρχαίου κόσμου, διετέλει επίσης εξεστηκῶς ὡς τοὺς άλλους παρακαθημένους.

— « Κύριε κόμη, εἶπεν εἰς τὸν Σικελόν, ὠροσκοπήσατε μετ' άπαραδειγματίστου ἱτάμότητος, πρὸς πολλῶν άπιστεῦτων καταστροφῶν. Ἐρρέτωσαν τὰ άγαθὰ τῆς δικαιοτέρας επανάστασεως, ὅταν δέον νά πληρώσωμεν αὐτὰ διά τοιαύτης τιμῆς ! . . Ἄλλ' ὡς μεγαλόφυχος άνθρωπος, αν εἴσθε πεπεισμένος, δέν σκέπτεσθα οὐδὲλως νά διαδιθάσῃτε διά τινος μέσου εἰς τοὺς ένδιαφερομένους κάποιαν κρυφίαν εἰδοποίησιν τῶν επαιπειλούτων αὐτοὺς οἰωνῶν ; Διότι αν ὁ Θεός επιτρέπῃ νά διεισδύωμεν εσθότε εἰς τὸ μέλλον, τοῦτο βεβαίως γίνεται, ὅπως μᾶς υπομήσῃ ότι εἶναι ὁ άπόλυτος αὐτῶν κύριος καὶ ότι αἱ δεήσεις μας δύνανται νά κάμψωσιν αὐτόν. Ὁ βασιλεὺς εἶναι εὐσεβέστατος, ή δὲ Κυρία δὲ Λαμβάλλ, φίλη τῆς άνάστης, καὶ σὺ Μέγας — Διδάσκαλος τῆς τιμῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ σας ναοῦ. Τῇ ενεπιστεύθητε αὐτὰς τὰς μαντικὰς μελέτας ;

— Όχι, κύριε, επανέλαβεν ὁ Καλλιόστρος, δέν θά με πιστεῦσῃ αὐτῇ καὶ ὡς περιέπιπτον εἰς μιάν επικίνδυνον καὶ ματαίαν άσυνεσίαν. Αἱ γυναῖκες, ὡς τὸ άποδεικνύουσιν αἱ άρχαῖαι Σιδύλλαι, καθίστανται ἐνίστη προφητικὰ ὄργανα, τότε δὲ ή εμπνεύουσα αὐτὰς άπάκρυφος δύναμις υποστηρίζει τήν φυσικήν αὐτῶν άδυναμίαν. Ἄλλ' εκτός τῆς τοιαύτης περιπτώσεως, αἱ γυναῖκες δέν δύνανται νά συμμερίζωνται μετὰ τῶν άνδρῶν τὸ βάρος τούτων τῶν πῖσφ σπουδαίων σπουδῶν. Οἱ Μάγοι επέτρεπον εἰς αὐτὰς νά επικοσμῶσι τὰς εορτὰς τῆς θρησκείας, άλλὰ δέν ήνοιγον αὐταῖς τὸ στάδιον τῶν μεγάλων μυστηρίων. Ἐκτός τούτου, πῶς ήδυνάμην νά έχω τήν σκληράν δύναμιν ν' άπαντήσω εἰς τήν κυρίαν δὲ Λαμβάλλ, αν ή περιεργία τῆς μ' ήρώτα πρὸς εαυτῆς, τὸ « Θ ἄ σ φ α γ ῆ τ ε , , ; ! !

— Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι τρέλα, ἐφώνησεν ὁ δουξ δὲ Λαροσφουκόλ.

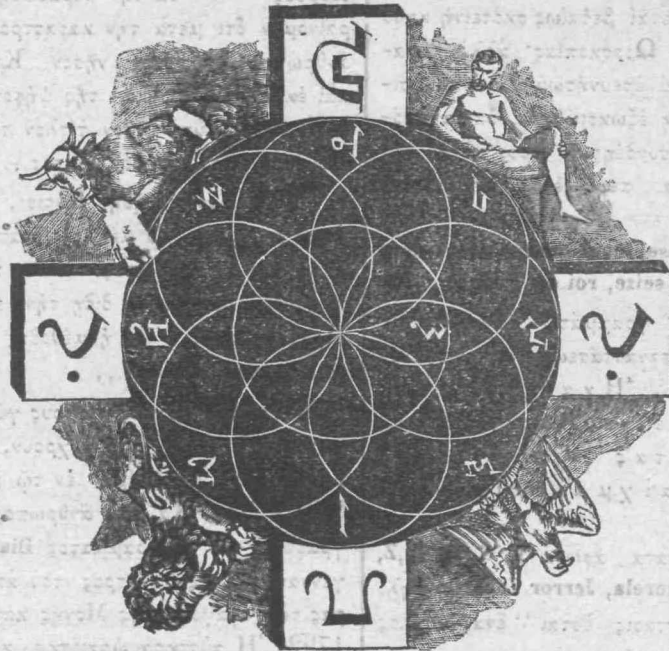
— Όχι, απήντησεν ὁ Καλλιόστρος. Καὶ τοῦτο εἶναι προορισμός. Ἴδου, θῶμεν τὸ ζήτημα. « *Marie—Thérèse—Louise de Savoie—Carignan, princesse de Lamballe.* » Κατατάττοντες λοιπόν αὐτὰ τὰ 53 γράμματα πρὸς τοῦ κύκλου, αναγινώσκουμεν ταῦτα : « *Bolle, . . grande, . . malheureuse, . . isolée, . . etmassacrée à Paris.* »

Ἄ Ναι ή κυρία Λαμβάλλ, εἶναι έν τῶν ὠ ρ α ι ο τ ἔ ρ ω ν τῆς Αὐλῆς, . . εἶναι με γ ἄ λ η τόσῳ διὰ τοῦ άξιώματος πρὸς τῇ βασιλίσῃ, ὅσῳ καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν τῆς καὶ ὅμως δέον τὸ πεπρωμένον νά εκπληρωθῇ. Ἐσταὶ δ υ σ τ υ χ ῆ ς' άποσπαθεῖσα αἰφνης πύτης άγάπης, παντὸς υποστηρίγματος, θά μείνη με μ ο ν ω μ ἔ ν η έν μεγάλη άμηχανίᾳ θά υποστῇ θάνατον τρομερὸν θά σ φ α γ ῆ έν Π α ρ ι σ ι ο ι ς κατά τήν επανάστατικὴν λαίλαπκα, ὅταν άπολεσθῶσιν ὁ βασιλεὺς καὶ ή βα-

σλίεσα. Υπολείπονται 8 γράμματα άφωνα : D, O, I, I, N, I, N, C, σημαίνοντα : *Domum Obitus Intra, Infantie, Nuptiis, Infandá, Nece, Claudis,* δηλ. «Είσο ερχεται εις την οικίαν του Θανάτου δια δυστυχουσ γάμου κα τρομερδς θάνατας τήν κρατεϊ εκει.»

« Η Γαλλία είναι δια την κυρίαν Λαμβάλλ αυτή ή οικία του θανάτου. Έλαβε κατοχήν αυτής δια του γάμου της άναμένης δ' εν άγνοία την μοιρικήν ώραν. Αυτή ή ιδέα της σφαγής μιās γυναίκας άνυπερασπίστου άναστασι τήν εύαισθησίαν και προκαλεί την άπιστίαν μας. Πως και παρά τινος θά φονευθῆ ; Πειραθώμεν να διαλευκάνωμεν αυτην τον χρησμον δια μεταθέσεως της προηγουμένης εκφράσεως... Αναγινώσκωμεν λοιπον : « *Ma is ici, ... rebelle, ... roide, et massacre, ... Là, ... sauvéé de la prison.* »

“Ούτω λοιπον, Κύριοι έχομεν δύο σκηνάς : **Ε**κεί ή κυρία Λαμβάλλ θά έλευθερωθῆ εκ της είρηκτής : ώστε ή καταστροφή της άρχεται άπό της καθείρσεως. **Α**λλ' έδω κατά τινα άλλην στιγμήν, εκτός της είρηκτής ή άτυχής πριγκίπισσα θά εντύχη εν κινδυνώδει συναντήσεις : θ' άντιστη κατά τινος μυσχαράς θελήσεως ή κατά τινος άπιστίου θεάματος : θά πείση άναυδος εκάδην ένεκα νέυρικης τινος συστολής και θά σφαγῆ άνευ οίκτου παρά των μαρτύρων της φρίκης, ήν δέν ήδυνήθη να καταστείλη. Μένουσιν άφωνα 5 γράμματα :

H, E, G, N, N, άτινα μία ρωμαία σιδύλλα θά μετέφραζεν ούτω : *Hine Erepta Gemens Nefarié Necatur* δηλ. “ **Α**παχθεϊσα εκείθεν στενάζουσα σφαγήσεται παρά κακούργων . . .”

“ **Α**λλά σταθῆτε ελίγον . . . νομίζω ότι δράττομαι ήδη δια του μυστηρίου των μεταθέσεων διαφευγούσης τινδς λάμψεως. Το μέρος ένθα θά υποκύψῆ ή άτυχής πριγκίπισσα μοι φαίνεται εν σκίφωτι : μοι φαίνεται ότι δύναμαι να επεξηγήσω ταυτα δια των λέξεων. **Σ**τενωχωρημένην ; . . . επαναληφθεϊσαν ; . . . τήν άποσφάπτουν . . . εις τήν γωνίαν . . . της οδοϋ . . . **Β**αλλέ . . .” Υπάρχει τιαυτή οδδς εν **Η**αριστοις ;

— Βεβαίως άπήντησεν ό Κούρτ δέ Γεβελέν, συν-

ρεύουσα μετά του ξενοδοχείου Φάρς και της οδοϋ **Α**γ. Αντωνίου.

Καλά λοιπον, επανέλαβεν ή Καλλιόστρως, ή οδδς αυτη ζεται το θεατρον της σφαγής . . .

Να εγκαταλείψῆ γλυκειαν πατρίδα, να μεταφυτευθῆ εν τη καταγίδι : να διέλθῆ ως μετέωρον τας λαμπρότητας των Βεραλλιδων και ν' άποσβεσθῆ εν τη γωνία μιās άθλιας οδοϋ, οποία μοίρα !. . . (1)

« Παύω, Κύριοι άνευ φόβου μή τοι πλέον του δέοντος ώμίλησα, καθότι ως εύπατρίδιαι θά κρατήσητε τον όρκον σας. **Ε**ξητήσατε άποδείξιν περι του ότι ή αίγυπτιακή μήσησις τυγχάνει υπερτέρα της **Α**γγλογαλικής **Μ**ασωνίας : ή αλήθεια έγκειται προς το μέρος μου, ή άπάτη προς το ύμέτερον μέρος, ή δέ ιστορία θά το άποδείξῆ.

— **Ε**ις τὰ 1793 ; έφώνησεν ό Κούρτ δέ Γεβελέν. Ταύτην την εποχήν προσδιωρήσατε δια την τελευταίαν

πράξιν της βασιλικής τραγωδίας. **Α**λλά κύριε κύριε, άφοϋ ώρίσατε την χρονολογίαν της ύπερτάτης κρίσεως, δέν δύνασθε επίσης να προσδιορίσητε και την της πρώτης πράξεως ;

— **Ν**αι, άπήντησεν ό Καλλιόστρως. **Α**ν δέν άπατώμαι, ή Γαλλία διαίρεϊται εις τρία σώματα : το **Ι**ερατσειον, τους **Ε**ύπατριδας και την **Μ**έσην **Τ**άξιν. Τα δύο πρώτα σώματα διακατέχουν το πλείστον των κτημάτων και τὰ ανώτερα δημόσια ύπουργήματα και αξιωματα. **Η** **Τ**ρίτη τάξις λοιπον ενδιαφέρεται μόνο : ύπερ της εξεγέρσεως και της επανάστασεως. **Ω**ς προς την

(1) **Η** Κυρία δέ Λαμβάλλ ήτο χήρα του υιοϋ του δουκδς δέ Πανθιέβρ. Κρατηθεϊσα μετά της βασιλικής οικογενείας κατά την ήμέραν της 10 **Α**ύγ. 1792, καθείρθη κατ' άρχάς εν τῷ **Ν**αϊτικῷ, είτα δέ εν τῷ **Σ**οφρωνιστηρίῳ λέγεται ότι ό πενθερός της είχεν επιτύχει δια χρημάτων την άποκάθειρξιν της. **Ε**ις των σφαγέων (ό **Τ**ρουχών) διετάχθη να την συνεδέσῃ. **Α**λλ' επί τη θέα των έπισωρευμένων πτωμάτων και του βέντος αίματος άνα την οδδν, δέν ήδυνήθη να κρατηθῆ ή κυρία Λαμβάλλ του να βάλῃ φωνήν φρίκης. ό **Τ**ρουχών την παρέσυρεν ώχρϊώσαν και αναίσθητον : αλλ' ότε άφίχθησαν εις την τελευταίαν οικίαν της οδοϋ **Β**ελλέτ, εύρίθη έναντι τεσσαρων ανθρώπων, ών ή ιστορία διετήρησε τὰ όνόματα : ό πρώτος την κατέρριψε χαμαί δια **ρ**αβδοκοπήματος, οι δέ άλλοι την διεμέλισαν δια της σπάθης, του πελέκειωσ και της λόγχης. **Ο** **Σ**αρλὲτ απέκοψε την κεφαλήν και άφοϋ την περιήγαγον επί πολὺν χρόνον άνα τας οδδους, την έρριψαν τέλος επί τινος σωροϋ άκαθαρσιων εις την γωνίαν ένδς τέρμονος.

Έναρξιν τοῦ κινήματος, τὸ ὄροσκόπιον τῆς γεννήσεως τοῦ Λουδοβίκου 16ου (ὅπερ λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ἤδη νὰ σάξυποβάλω) σημειοῖ αὐτὴν εἰς τὸ 1789. Ὅντως ἐπὶ τοῦ μαγικοῦ σχήματος ἡ θέσις τοῦ Ἡλίου προμηνύει ἐξέγερσιν ὀπλισμένων ἐχθρῶν κατὰ τοῦ βασιλέως· ἄρα κατὰ τὴν κυκλικὴν πλάκα τῶν χρόνων (1) τὰ ἔτη 1774 (ἀνάρρησις) μέχρι τοῦ 1793 (βίαιος θάνατος) ἀνήκουσιν εἰς τὸν 8ον κύκλον τοῦ Κρόνου, ὅστις συνίσταται ἐκ 36 ἐτῶν (1765-1800) κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦ κύκλου τούτου τὸ Δ α ι μ ὀ ν ι ο ν τ ο ὺ Ἡ λ ῖ ο υ ἐνοῦται πρὸς τὸ τοῦ Κ ρ ὀ ν ο υ πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐτῶν 1768, 1775, 1782, 1789, καὶ 1796· τῆς ἐχθρᾶς διὰ τὸν βασιλέα χρονολογίας προοιωνισθείσης διὰ τὸ ἔτος 1793, διαβλέπω συνεπῶς ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ ἐξέγερσις ἡ παρὰ τοῦ Ἡλίου προοιωνισμένη, ἀρξεται κατὰ τὸ 1789, ὅπερ εἶνε τὸ πλησιέστερον ἡλικιῶν ἔτος πρὸς τὸ 1793.

« Ἡ γνώμη αὕτη σὰς φαίνεται βεβαίως σκοτεινὴ καθὼς ἀγνοοῦντες τὰ μυστήρια τῆς Ὄροσκοπίας· ἀλλὰ παραδεχθῆτέ τὴν πρὸς στιγμὴν καὶ ἐρευνήσωμεν διὰ τοῦ σιβυλλείου κύκλου, πρὸς ὃν ἤδη ἐξωκοιώθητε, ὅποια ἀπόκρυφος σημασία δυνατὸν νὰ συνδέηται πρὸς αὐτὴν τὴν προσυνειλημμένην ἐφημερίδα, περὶ ἐνός μέλλοντος, τέσσαρα ἔτη ἀπέχοντος.

«Révolution faite en milleseptcent quatre-vingt-neuf parle Tiers-Etat contre Louis seize, roi de France.

« Ἐκ τῶν 84 τούτων γραμμάτων ἀναπηδᾷ τὸ προγνωστικὸν φονικοτάτης ἐπαναστάσεως ἐντετονωμένον διὰ λέξεων λίαν ἀπαισιῶν : « Ἡ κ α θ η μ α γ μ ἔ ν η Δ η μ ο κ ρ α τ ῖ α ἀ π ο κ τ ε ῖ ν ε ι Β α σ ι λ ῆ α κ α ἱ Β α σ ῖ λ ι σ σ α ν δ ε σ μ ὄ τ α ς ἐ ν π ῦ ρ γ ω κ α ἱ κ α π υ ῖ ζ ε ι τ ὸ ν ἐ ν α ἱ χ μ α λ ω σ ῖ α υ ἰ ὄ ν τ ω ν ! . . .

Ἐναπομένους 5 γράμματα ἄφωνα Y, G, Q, T, Z, δηλοῦντα: **Vastatio, aruor, iucvela, Jerror Zonatum** δηλ. ὅτι ἡ θριαμβεύουσα Ἐπαναστασις ἔσται « ἓνας κύκλος καταστροφῶν, αἵματος, στεναγμῶν, φρίκης, . . .

« Τὸ καταβάλλειν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἡττημένου εἶναι ἐνίοτε ἡρωϊκὴ τις πρόκλησις πρὸς τοὺς ἐκδικήσοντας αὐτόν· ἀλλὰ τὸ ἀποκτείνειν γυναῖκα, ἔστω καὶ ἐστεμμένην, τούτο εἶναι χαμέρπεια· τὸ δὲ ἀφαιρεῖν τὸν ἀέρα ἀφ' ἐνός παιδίου, αὐτὸ, Κύριοι, δὲν ἔχει ὄνομα οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν φονικὴν διάλεκτον. Καὶ μολταυτὰ ἡ Γαλλικὴ Ἐπαναστασις δὲν θὰ ᾗ ὑπεύθυνος ἐφ' ἀπάσαις ταῖς φρικαλεότησι, οὐδὲ θὰ μειωθῇ τὸ ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτῆς μεγαλεῖον. Ὁ χρησμός ἐῖπων Δ η μ ο κ ρ α τ ῖ α κ α θ η μ α γ μ ἔ ν η ἠθέλησε νὰ χα-

ρακτηρίσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες διακηρύττοντες τὴν ἰσότητά διὰ τῆς κκατομήσεως, δὲ δάσωσιν εἰς τὴν Ἐπαναστασιν ὡς σκηπτρον τὸν πέλεκυν, ὡς διὰ δῆμα τὴν καλύπτραν τῶν κατὰδικῶν, ὡς θρόνον τὸ ἰχρίωμα, ὡς μανδύαν τὰ σχῶλα τῶν νεκρῶν. Θὰ ἴδητε ὑμεῖς αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ φθίνοντος αἰῶνος, καθὼς κατὰ τὴν ὄραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ ἀποκτηνωθεῖσα Γαλλία θὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς δυναστικῆς συμποσιακῆς σφαγῆς ἰστάμενος δῆμιος θὰ κατάρξῃται μιᾶς δυναστείας ! . . .

(Παραλείπονται, γ. σ. 5 § ἀναγράφονται τὰ ὄροσκόπια τῶν δύο υἱῶν τοῦ Λουδοβίκου 16ου)

« Ἐρωτῶντες ἤδη τὴν Μοῖραν, ὅποσον τέλος ἔξει ἡ θυελλώδης Δημοκρατία σας, ἀναχινώσκομεν ἐν τῇ ἀπλῇ ἐκφράσει τοῦ ζητήματος: Ἐ π ἄ ν ἄ σ τ α σ ι ς γ α λ λ ι κ ῆ , τὴν ἐξῆς μαντικὴν ἀπάντησιν : « Εἰς Κόρσος ν ο ἰ ἔ θ ἁ τὴν περατώση, . . . Ἐκ τούτου συμπεραίνομεν ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς βασιλείας εἰς ἀνθρωπος ἀπὸ τὴν νῆσον Κορσικὴν προσερχόμενος καὶ ἐκλελεγμένος διὰ τῆς ψήφου τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ θ' ἀνυψώσῃ ὑπὸ νέον τίτλον τὸ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Λουδοβ. 16ου ἐκπεσὸν κράτος. . .

« Οὐ φροντῖς ἤδη, Κύριοι, διὰ τὴν πίστιν ἢ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Τὸ μέλλον ἐναπόκειται εἰς τὸν Θεόν· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνθρωπος, καθὼς κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πλασθεῖς, δύναται νὰ δίδῃ τὴν εἰκόνα τοῦ μέλλοντος. Πράξτε ὅπως ἐγὼ ἢ μέθοδος εἶναι εὐχερῆς· θὰ ἴδητε καὶ ὑμεῖς ὡς ἐμέ. . .

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους γέρων τις ὑψηλοῦ ἀναστηματος με κόμην ἀργυρόχρουν, με βλέμμα βαθύ καὶ ρεμβδόν, ὀρθώθη ἡρέμα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀκροατηρίου. Ἦτο ὁ Ἰάκ. Καζόττ, ἀνθρωπος τῶν γραμμάτων, συγγραφεὺς τοῦ συγγράμματος **Diable amoureux** καὶ ὃν ἡ γενναϊότης τῆς θυγατρὸς του ἀπέσπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν σφαγῶν τῆς Μονῆς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ 76ρ. 1792. Ἡ αὐστηρὰ ὠραιότης καὶ ἡ ἔξαρσις τῶν χαρακτηριστικῶν του, γράφει ὁ Λαμαρτίνος τῷ ἀπέδιδον μεγαλεῖον προφήτου. Συνέβαινε δὲ καὶ πολλὰκις νὰ ἐχη ἔνθεον προφητικὴν εὐγλωτίαν· ψυχὴ ἐκστατικὴ, διέβλεπεν ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς Ἐπαναστάσεως μίαν δοκιμασίαν πρὸς, εἰς ἣν ὁ Θεὸς θὰ ὑπέβαλλε τὴν Γαλλίαν, ἵνα τὴν στέψῃ διὰ τοῦ μαρτυρίου. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφρικία ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ Καλλιόστρου.

« Μίαν τελευταίαν λέξιν, παρακαλῶ, » ἐφώνησε με πάλλουςαν καρδίαν ἐκτείνας συνάμα τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Καλλιόστρου. « Ἡ οὕτω σαφὴ τέχνησας δὲν δύναται νὰ μᾶς προσέπη τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ διὰ τὸν θρόνον προσωρισμένου Κόρσου, ὅστις θὰ διαδεθῇ τοὺς Βορβόνας; . . .

— Ἄ! κύριε, ἀπήντησεν ὁ Καλλιόστρου χαιρετῶν αὐτόν· « προεφητεύσατε ἤδη ὑμεῖς ὁ ἴδιος· διότι ἡ ἀπάντησις μου ἐνυπάρχει ἐν τοῖς 112 γράμμασι ἐξ ὧν σύγκεινται αἱ 27 λέξεις, ἃς ἐπροφέρατε. Ἐπιτρέψατε μίαν ἀπλὴν μετάθεσιν καὶ αὕτη θὰ διαγράψῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πεπρωμένον τοῦ ἀγνώστου προσώπου, περὶ οὗ ἡ

(1) Τὸ παρὰ τοῦ Καλλιόστρου διαγραφὸν ὄροσκόπιον τοῦ Λουδοβίκου 16ου δὲν ὑπάρχει πλέον. Προσεπάθησα νὰ διαγράψω αὐτὸ κατὰ τοὺς Ἑρμητικὸς κανόνας καὶ εἶδον ὅτι αὐτὸ συνάδει πρὸς τὰς ἐνδείξεις ταύτας τοῦ διασήμου Σικελοῦ. Τὴν μελέτην ταύτην εὐρίσκετε ἐν τῷ βιβλ. τὸν δὲ σχετικὸν κυκλικὸν Πίνακα τῶν χρόνων ἐν § 3 τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

περιεργιά σας ενδιαφέρεται (1)... *re corse heleique*
κλπ.

**

Οί Έλευθεροτέκτονες μεγιστάνες διατέλουν έν έκ-
πλήξει. Καίτοι μή πιστεύοντες τούς χρησμούς τούτους, ούχ ήττον παρετήρουν μετά τρόμου αυτόν τόν παράδοξον
ξένον. Ο Κούρτ δέ Γεβελέν, περιπαθώς διακείμενος περί
τάς αποκρύφους επιστήμας, έγνωμοδότησεν ύπέρ της
μασσωνικής συμμαχίας μετά του Σικελού Μάγου. Οί
Ευπατριδάι όμως οί άποτελεσύντες την πλειονοψηφίαν
έφοδούντο μή τυχόν δικινηδυνεύσασι διά τών συνεχών
σχέσεων μετά τοιούτου δυστραπέλου προφήτου, ούτινος
τό παράβολον έφαινέτο λίαν κινδυνώδες. Ο δούξ δέ Ρο-
σφουκώλ μάλιστα, καίτοι φανατικός έπαδός του Καλλιό-
στρου, περί ού έπίστευον ότι έγίνωσκε τά της κατασκευής
του φιλοσοφικού λίθου, πρώτος αυτός κατεψήφισατο της
προτάσεως. Άλλά καί ο Καλλιόστρου δέν θά έδέχετο
τήν τοικιύτην συμμαχίαν ειμή επί τῷ έρω νά έκλεχθῆ ο
Μέγας Διδάσκαλος έφ' όλων τών άπορρήτων τε-
λετών καί θεσμών, έχων συνάμα άπόλυτον κύρος άναδι-
οργανώσεως αυτόν.

**

Αί συνεδρία διεκόπησαν. Τό πρόγραμμα τών δίκα
σπουδαιών ζητημάτων έγκατελείφθη, έλλείψει στοιχείων
άναποκρινόμενων πρὸς τήν διαλεύκανσιν αυτών.

(1) Κατά την έποχήν της προρρήσεως ταύτης ο Βο-
ναπάρτης έμαθήτευεν έν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, άποφοι-
τήσας αυτής τῇ 17 76ρίου 1785 μετά διπλώματος ύπα-
ξιωματικῆς. Η ίσχυς της έμφύτου έπισκοπήσεως του Καλ-
λιόστρου υπήρξε τότε τόσῳ ταχεῖα καί φαινή, ώστε δι-
ήλθε πάραυτα δι' αετίου πτήσεως τάς δύο άκρότητας της
ναυπελονατίου έποποιίας : της δόξης καί της κακοδαιμο-
νίας. Τοποθετήσατε τάς 27 λέξεις της του Καζόττ έπερω-
τήσεως : έπισυνάψατε εἴτα διαδοχικῶς εἰς τά γράμματα
τούς αριθμούς 1-112 καί χρησμός εκφαινέται διά τών εξής
μετατίσεων : *Lo*, 15 29, — *a o r s e*, 77, 70, 71, 72, 73. —
H e r o i q u e 87, 88, 87, 99, 7, 84, 85, 92. — *Se*, 97, 7, —
N o m m e r a, 6, 11, 14, 10, 42, 54, 94. — *N a p o l e o n*,
104, 22, 43, 50, 60, 61, 63, 82. — *B o n a p a r t e*, 98, 103,
2, 30, 53, 3, 58, 80, 83. — *S e r a* 105, 8, 9, 38. — *E l u* 44, 48, 51.
S u r, 52, 100, 101, *L e* 21, 55. *T r o n e*, 91, 93, 17, 39, 59,
R u i n é, 28, 1, 14, 41, 68. — *B i e n t o t*, 102, 57, 78, 49,
24, 110, 7. — *P a r*, 74, 106, 5. — *u n*, 27, 62. — *T r è s*, 32,
31, 96, 33. — *D u r*, 56, 18, 109. — *D e s t i n*, 77, 112, 36,
40, 86, 111. — Τά 8 έφωνα D3, V37, T 46, 181, u84, T85,
190, D95. Έναποθέσατε όλους αυτούς τούς αριθμούς κατά
τήν τακτικήν των σειρών καί τότε ή έρώτησις του Καζόττ
άνακουνθεται. (1)

(1) Σ. Μ. Η. Χ. Ο άρ. 1 άκολ. τό γράμμα u

2	ήμ.	»	n
3	»	»	Δ
4	»	»	e
5	»	»	z κλπ.

δηλ. *Un dernier* κλπ.

Η Μασσωνία άπόλεσε τό διάδημα τών έπιστημενι-
κῶν αξιώσεών της, αλλά μετ' ού πολυ άντικατέστησεν
αυτό διά της έρυθράς καλύπτρας της Τρομοκρατίας.
Ότε ή Γενική Συνέλευσις (των τριών Τάξεων της Γαλ-
λίας) του 1789, αυτή ή σύνοδος των τριχημιών ήρξατο
των συνεδριών της έν Βαρσαλλίαις καί ο Βασιλεύς πα-
ρέστη, ο Μιραβώ, μέλος της στοάς Καντέρ, στραφείς
πρὸς πλησίον συναδέλφους καί θεικινύων τόν Λουδοβίκον
18ον είπεν αυτούς τούς παρά της ιστορίας περισυλλε-
γέντας λόγους : " *Ι δ ο υ τ ο θ υ μ α , !* Τήν πρώτην
πρὸς τά όπλα φωνήν έρρηξεν ο Κ. Δερουλέν, μέλος
της στοάς των *E n v e a x d e l φ ω ν* ο δέ Γιλλοτίνοσ
καθώς καί ο Δαντόν ήσαν της αυτής ταύτης στοάς
μέλη.

Τό μυστικόν των άνωτέρω προρρήσεων δέν διατηρή-
θη αύστηρώς. Κάτι τι τούτο εξητησίθη επί τινας κύ-
κλους ύψηλούς. Ο καρδινάλιος Ροχάν ο εἰς άκανθώ-
δεις ραδιουργίας έκτρεπόμενος καί ο μή διαβλέπων ει-
μή ρόδα μέχρι της στιγμής του κεντήματος μετέθε πα-
ρά τῷ Καλλιόστρου υπό τήν πρόσαιν άλχημικῶν σπου-
δών καί μεταξυ λόγων τῷ είπε : " *Ηκουσα προχθές
έν τῷ αναθαλάμῳ του βασιλέως ζωηράν τινά συζήτησιν
των ευπατριδών επί του πεπρωμένου καθὸ κληρικῶς
δέν ενέχρινα ευθετον νά λάβω μέρος εἰς τήν συζήτησιν,
αἰτε όλίγας γνώσεις θεολογικάς έχων καί ὅπως θά περιέ-
πιπτον εἰς σφαλεράν τινά γνώμην. Οί έπαδοί του πεπρω-
μένου έφαινοντο οί μάλλον δυνατοί έν τῇ γνώμη των
λέγοντες συνεχῶς : έρωτήσατε μάλλον τόν κύριον δέ
Καλλιόστρου. Θά έδιδον τό ήμισυ του φιλοσοφικού λίθου,
άν κατείχον αυτόν, εἰς όντινα θά ήδύνατο νά μοί είπη
τό ώροσκόπιόν μου. Τί λέγετε ;*

— Έξοχότατε, άπήνησεν ο Καλλιόστρου εάν έ-
πρόκειτο διά του τοιούτου μόνον μέσου νά ευαρσστήσω
τήν έξοχοτητά σας, σπεύδω άμέσως νά σας ευχα-
ριστήσω χωρίς ν' άπαιτήσω δι' αυτό τίμημα άλλο, ει-
μή τήν έξακολούθησιν της ευνοίας σας.

— Καί τί θά πράξητε ;

— Είπητέ μοι τά όνόματα, τά επώνυμα καί τήν
χρονολογίαν της γεννήσεώς σας, όπως είναι έγγεγραμ-
μένα έν τῷ ήμερολογίῳ της Αύλης. . . "Όσα περισ-
σότερα τοιαύτα ύπάρχουσι, τόσον ευχερέστερον θά δυνηθῶ
νά έξαγάγω τό προγνωστικόν σας.

— Α, κύριε, τούτο θά ήναι θαυμάσιον.

— Όχι, τούτο είναι φυσικόν. Αναμένω όπως γρά-
ψω τάς ζητηθείσας πληροφορίας. . .

— Γράψατε λοιπόν ταχέως : «*Louis René-Édouard
prince de Rohan - Guemené, né le sept Septembre mil-
sept cent trente quatre.*»

Όλίγα λεπτά ήρκεσαν εἰς τόν Σικελόν, όπως γρα-
ψῆ ώς άκολούθως τήν μαντικήν μετάθεσιν.

«*Haut posé, mené entretrône et collier de reine, qu'
il se gare nettement d' imprudentes aventures.*»

— Τί δηλοῖ τούτο ; ήρώτησεν ο κ. Ροχάν.

— Είναι συμβουλή μυστηριώδης, έξοχότατε. Έν
μέρος του χρησμού έξεπληρώθη διότι ίστασε ήδη επί

τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων τῆς Ἐκκλησίας καὶ πλησίον τοῦ θρόνου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιδέραϊον τῆς βασιλείας, τὸ ἀναμειγνύμενον μετὰ ἀσυνέτων συμβάντων, εἰς μάτην ἀναζητῶ τὴν ἐξήγησιν μεταξὺ τῶν ἀφώνων μενόντων γραμμάτων **P, Q, P, B, S, P, C**, ἅτινα ἀποπερατοῦσι τὸν χρημὸν, διὰ τινος ἄλλοκότου ἀπειλῆς, ἦν δὲν τολμῶ νὰ σᾶς φανερώσω...

— Μά, κύριε, φανερώσατέ την· ἴσως ἐπιωφεληθῶ ταύτης.

— Καλὰ λοιπὸν, ἀναγινώσκω: **Pralibans Gaudia Poenam Ribens, Subit Pertam carceris**, δηλ. "Ἐν τῷ κὺ λ ι κ ι μ ι ᾶ ς π ρ ω ῖ μ ο υ χ ἄ ρ ᾶ ς π ῖ ο κ ε ι τὴν ὑποστᾶθ μ η ν τ ῆ ς τ ι μ ω ρ ῖ α ς ὑ π ὸ τ ο ῦ ς μ ο χ λ ο ῦ ς τ ῆ ς ε ἰ ρ κ τ ῆ ς.

Ἄλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε.

— Βεβαίως, ἐξοχότατε. Τοῦτου ἕνεκα ἤθελα νὰ διῶ μεταξὺ τῶν τίτλων σας κάποικαν ἔννοϊαν εὐλογώτερην. Εὐαρτεστηθῆτε νὰ μοὶ τοὺς ὑπαγορεύσητε, ἵνα τοὺς ἀντικαταστήσω ἀντὶ τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεώς σας.

— **Louis - René-Édouard, prince de Rohan-Guemeuë cardinal évêque de Strasbourg, grand aumônier de France...**

— Ἀρχεῖοι ταῦτα, ἐξοχότατε· βλέπω τώρα ἐναργῶς ἐν αὐτοῖς 15 λέξεις, 83 γράμματα· ὑφίστανται στιγμαὶ μέλαιναι ἐν τῷ οὐρανῷ σας, τὸ λέγω μετὰ λύπης, ἀλλ' ἀπρηνήθην τὸ ψεῦδεσθαι καὶ τὸ κολακεῦναι. Τὸ κείμενον τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπαγορεύσατε μετεμορφώθη ἀμέσως. Ἀναγνώσατε ὁ ἴδιος.

Ὁ Καρδινάλιος ἔλαβε τότε τὸν χάρτην καὶ ἀνέγνω τὰ ἐπόμενα.

«**Que ce Rohan se garde de grand ennui d'or advenu auroi et de prison fermée à cause d'un collier mangé.**»

— **Un ennui d' un or colliermangé...** τ' εἶν' αὐτὰ τὰ αἰνίγματα ;

— Ἄλλ', ἐξοχότατε, οἱ χρημοὶ ἐκφράζονται ἀείποτε κεκαλυμμένως. Ὅπως δὴ ποτε εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὑπάρχει ἐν γεγονὸς ὑλικώτατον καὶ σοβαρότατον, ὅπερ τὸ μέλλον θὰ διευκρινίσῃ. Θὰ γίγῃ λόγος, ἐστὲ βέβαιος, περὶ χ ρ υ σ ῖ ο υ π ο λ λ ο ῦ καὶ περὶ ἐνὸς π ε ρ ῖ δ ε ρ α ῖ ο υ . Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Ἐξοχότης Σας δυνατόν νὰ περιπλεχθῇ δυσαρέστως εἰς κάποιον σημαντικὸν οικονομικὸν ζήτημα, ἕνεκα τοῦ ὁποίου θὰ προξενηθῇ εἰς τὸν βασιλέα μεγάλη μελαγχολία, μεγάλη δυσαρέσκεια καὶ ὅτι δυνατόν νὰ ὀδηγηθῆτε εἰς ε ἰ ρ κ τ ῆ ν κ α λ ῶ ς κ ε κ λ ε ἰ σ η ἔ ν η ν, δι' ἔν περιδέραϊον, ὅπερ δὲν εἶνε βέβαια τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος οὐτινος καὶ ὑμεῖς εἰσθε ἱππότου. Ὁ χρημὸς λέγει ἔ ν π ε ρ ῖ δ ε ρ ῖ ο υ ν τ ῆ ς β α σ ῖ λ ῖ σ σ η ς . Πῶς δύναται νὰ φηγῶθῃ καὶ παρὰ τίνος ; Τοῦτο εἶνε μυστήριον, περὶ οὗ, ὡς ἄνθρωπος μὲ χαρακτηριστὰ ἐφέλω νὰ τηρήσω σιγὴν.

— Εἶται ἕνας τρελλὸς ἀθάδης... ! ἕνας ἀθλιος ἀ-

γύρτης, ὃν δὲν θέλω νὰ ἐπανιδῶ !.. ἐφώνησεν ὁ καρδινάλιος.

Ἦπατατο ὁ κ. Ροχάν. Ἐπέπρωτο νὰ ἐπανιδῶσιν ἀλλήλους ἐν τῇ Βασιλίῃ...

Τὴν 15 τοῦ ἐπομένου μηνὸς Αὐγούστου ἐτέθη ὁ καρδινάλιος ὑπὸ κράτησιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῶν Βερσαλλίων καὶ ἐν ἀρχιερατικῶς ἀμφίαις διὰ διατάγματος τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι παρέλαβε παρὰ τοῦ ἀδμυναντοπώλου **Boehmer** καὶ ἐπὶ ψευδεῖ ὑπογραφῇ τῆς **Μαρίας Ἀντωνέττας** ἐν περιδέραϊον ἀξίας 1,600,000 λιτρῶν. Πρὸς ὑπερασπίσιν τοῦ ἐδηλοποίησεν ὅτι μία κόμισσα δὲ **Λαμόττ** λεγομένη, ἦν ἐνόμιζεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς βασιλείας τῷ εἶχε φέρει τὸ ὡς πλαστόγραφον ἐξελεγχθῆν γραμμα μετὰ τῆς παραγγελίας νὰ μεταβῇ καὶ ἀγορασῇ αὐτὸ τὸ κόσμημα ἐπ' ὀνόματι τῆς βασιλείας. Εἶχε δὲ νομίσει ὅτι οὕτω θὰ εὐηρέσεται εἰς τὴν βασιλείαν. Τὸ περιδέραϊον κομισθὲν εἰς Βερσαλλίας παρεδόθη παρὰ τοῦ ἴδιου εἰς τὴν κυρίαν δὲ **Λαμόττ**. Κρατηθεῖσα καὶ αὐτὴ παρῆτα, ἐξετόξευσεν, ὑπερασπιζομένη ἑαυτῆς, σφοδρὰς συκοφαντίας κατὰ τὴν βασιλείαν καὶ τοῦ καρδινάλιου. Ὁ Λουδοβίκος 16ὸς διέταξε τότε μίαν ἀνακρίσιν διὰ τῶν δικαστῶν τοῦ Παρλαμέντου. Τὸ ἀσύνητον τοῦτο μέτρον παρέσχεον εἰς τὴν δημοσίαν κακηντρέχειαν μίαν ἱστορίαν, ἣν εἶδει ἀπεναντίας νὰ καταπνίξουν. Ἡ ἀνακρίσις ἀνεκαλύψεν ὅτι ἡ δὲ **Λαμόττ** κατέταμε τὸ περιδέραϊον πρὸς μὴ ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁ σύζυγός τῆς εἶχε φύγει εἰς Ἀγγλίαν πρὸς πώλησιν τῶν συντριμματῶν τῆς κλοπῆς ταύτης, ὃν τὴν ἀξίαν ἐσπαταλεῖ ἐκεῖ ἐν ὄργιοις. Οὕτως ἐξηγήθη τὸ φ α γ ω θ ἔ ν π ε ρ ῖ δ ε ρ α ῖ ο υ . Ἡ **Μαρία - Ἀντωνέττα** ἐδικαιολογήθη οὕτω παρὰ τῷ βασιλεῖ· ὁ καρδινάλιος ἠθώθη παρὰ τοῦ Παρλαμέντου, ἡ δὲ δὲ **Λαμόττ** στιγματιθεῖσα παρὰ τοῦ δημίου, κατεδικασθῆ εἰς τὴν διαβίου εἰρκτῆν.

Ὁ χρημὸς ἐξεπληρώθη, ἀλλ' ἐπὶ κινδάλῳ ἀνεξιτήλω. Ὁ καρδινάλιος ἐκατηγορήθη διτῶς : ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα, παρὰ τῶν ἰουδαίων ἀδμυναντοπώλων, καὶ ἐπὶ ὑπονοίᾳ ὅτι ἐτόλμησε νὰ φήσῃ βλέμμα κατακτήσεως ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς βασιλείας τῆς Γαλλίας διὰ θύρου 1,600,000 λιτρῶν. Παρατήρησαν τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας μεμιγμένον ἐν ποινικαῖς συζητήσεσι καὶ ἡ μεγαλειότης αὐτῆς ἀπεσβέσθη οὕτω. Ἡ βασιλεία ἀποστερηθεῖσα τοῦ ἐθνικοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ θρανίου τῶν ὑποδίκων καταρριφθεῖσα, ἤρξατο τοῦ πρώτου βήματος πρὸς τὸν Γολγοθᾶν τῆς.

Καὶ ὁ Καλλιόστρος ἐτέθη ὡσαύτως ὑπὸ κράτησιν τὴν 22 Αὐγ. 1785 ἐδηγηθεῖς εἰς τὴν Βασιλίαν, ὡς ὑποτιθέμενος συνένοχος τοῦ καρδινάλιου **Ροχάν**. Ἡ κράτησις διήρκει ἐννέα μῆνας, καίτοι τῆς ἀνακρίσεως οὐδὲν δυνήθεισος ν' ἀνακαλύψῃ τὸ ἐνοχοποιητικόν. Παραστάς τέλος ἐνώπιον τοῦ Παρλαμέντου ἀπέδειξεν ὅτι αἱ μετὰ τοῦ καρδινάλιου σχέσεις του ἀφώρων ἀλχημικῆς μελέτας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ δικαστὰι τὸν ἐσκώψαν ἐπὶ τῷ ἀξίωσι τοῦ τῆς κατασκευῆς τοῦ χρυσοῦ, ἠθέλη-

σε να ἀπολογηθῆ καὶ δια τὴν τέχνην ταύτην, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπετρέπη νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ πλέον, ἠθωώθη δὲ τὴν 31 Μαΐου 1786 ὡς ὄνειροπόλος ἀκίνδυνος. Τὴν ἐπιούσαν ὁ μαρκήσιος δὲ Λωναί, διοικητὴς τῆς Βασιλλίης τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι διαταγὴ τοῦ βασιλέως μετεβάλλετο ἡ κράτησις του εἰς ἔξωσιν τοῦ Κράτους...

— Ἀνέμενον ἡσυχῶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Παρλαμέντου, ἀπήντησεν ὁ Καλλιόστρου, διότι οὐδὲν ἤμην ἐνοχος ἀπέναντι τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας. Λυπούμαι ὅμως διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἣν κακόβουλα πνεύματα ὑπαγόρευσαν εἰς τὴν Μεγαλειότητά της. Ἐν Παρισίοις παρουσία μου ὄχι μόνον ἀκίνδυνος θὰ ἦτο, ἀλλ' ἴσως θὰ προυκαλεῖ καὶ περίπτωσιν τινα ἀποδεικτικὴν τῆς ἀρσιώσεώς μου πρὸς τὸν ἀγαθὸν τοῦτον πρίγκιπα. Οἱ ἰσχυρότεροι δυναστὰι στεροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πιστῶν φίλων. Ὑπεῖκων ὀπισθόηποτε εἰς τὴν περὶ ἀπομακρύνσεώς μου διαταγὴν ἐπιθυμῶ νὰ μεταβῶ εἰς Ἀγγλίαν.

Ἐγκαταλείπων δὲ τὸν ἐν τῷ πύργῳ στήκόν του, παρετήρησεν εἰς τὸν μαρκήσιον δὲ Λωναί ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ τοῦ πύργου καίτοι ἀλλόκοτον ὡς εἰρηκτὴ, ἐνέπνευσεν αὐτῷ μιαν εὐτυχὴ πρόρρησιν.

— Μὰ δὲν ἦτο ἀνάγκη πρὸς τοῦτο νὰ μοῦ χαλασθε τὸν τοῖχον διὰ καρφίου χαρασσῶν καὶ μιαν εἰρηκτοσημείωσιν τοῦ ὀνόματός σας κεφαλαίοις γραμμασι.

— Τῇ ἀληθείᾳ, Κύριε, ἀνταπήντησεν ὁ Καλλιόστρου, ἕνας δυστυχὴς αἰχμαλωτὸς ἀγνοεῖ πῶς νὰ περασῇ τὰς ὥρας του ἐν τοιοῦτῳ ἐρημητηρίῳ. Μολαταῦτα δὲν ἔγραψα ἀπρεπὲς τι ἢ ψευδές. Ὁ δυστυχὴς, ὅστις θὰ μὲ διαδεχθῆ ἐνταῦθα θὰ ἴδῃ ἐν αὐτῇ τῇ διακριτικῇ ἐπιγραφῇ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς καρτερίας μου εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ· αὐτὸ τὸ παραδειγμα θὰ τῷ παρασχῇ ἴσως ὑπομονὴν καὶ συνεπῶς θὰ ἐπραττετε ἔργον εὐσεβὲς διατηροῦντες αὐτὰ τὰ ὀρθοσκαλισματα.

— Δὲν βλέπω, τῇ ἀληθείᾳ, κανὲν ἀπρεπές. Ἐκτὸς τούτου εἶσθε τόσῳ πεφημισμένος ἄνθρωπος, ὥστε εὐχαριστοὺν εἶναι νὰ ἔχη τις ἐν ἐνθύμιον ὑμῶν.

Ἴδου δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη : Τῷ 1785 τὴν 23 Αὐγ. ὁ Γ. Βάλσαμος ἐκ Παλέρμου ἐνεκλείσθη ἐν Βασιλλίῃ τῶν Παρισίων παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδ. 16.

Βεβαίως ὁ διοικητὴς δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ ἄλλο τι ἐν τούτοις τοῖς γράμμασι, εἰμὴ διασκέδασιν τινα τῆς ἀνίας τοῦ δεσμώτου. ἀλλ' εἷς μεμνημένος ἰδοῦ τί θ' ἀνεκάλυπτεν ἐκ τούτων : Ἡσύχει, φίλε λαέ !... εἰς τὰ 1789 ἡ Βασιλλίη πολιορκηθεῖσα τὴν 14 Ἰουλ. θὰ καταστραφῇ παρὰ σοῦ κλπ.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Καλλιόστρου ἐσημείωσεν ἐνταῦθα τὸ ἀληθὲς ὄνομά του. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία τὸν ἐγνώρισαν ὑπὸ διάφορα ὀνόματα. Ὅτ' ἐν ὀνομάζετο Λίσχιος, ὅτ' ἐν Φοῖνιξ, Βελμόντης, Πελλεγρίνης, Χαράδ, Μέλισσα καὶ τέλος κόμης δὲ Καλλιόστρου ὅπως συγχρωτισθῆ πρὸς τὴν γαλλικὴν τῶν εὐπατριδῶν εὐγένειαν. Ὑπογράψας Γιουζέππος Βάλσαμος ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς Βασιλλίης, ἔγραψε τὴν τελευταίαν του προφητείαν.

Αἱ προρρήσεις τοῦ Καλλιόστρου δὲν ἐσπάρησαν ἐπὶ ἐγκεφάλων ἀμνημόνων. Κατέγιάν τινες ἐκ τῶν ἀκρατῶν του εἰς τὴν μαγικὴν τέχνην ἐπιτυχόντες τοῦ σκοποῦ καὶ εὐστόχων προρρήσεων. Ἡ καλλιέργεια τοῦ μυστικοῦ ἐπεξετάθη ἐπὶ τινῶν ἀνωτέρων κύκλῳ καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ κατὰ τὸ 1789 ἔσχον τὴν συνετὴν πρόνοιαν νὰ μεταναστεύσουν καὶ ἀποφύγουν τοὺς κακοὺς οἰωνοὺς.

Ἀτυχῶς ὅμως ἐνῶ οἱ προφῆται γινώσκουν ὅτι ἀναγισκῶσι τόσο καλὰ τὰς τύχας τῶν ἄλλων, δὲν δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ ἴδιοι τῶν προειδοποιήσεων τῆς Προνοίας ἢ τῆς Εἰμαρμένης. Ὁ Καλλιόστρου εἶνε ἐν ἀξιοσημείωτον παραδειγμα. Ἡ Ἀγγλία τῷ ἦτο ἀφιλόξενος. Οἱ Μασσῶνοι τοῦ Λονδίνου, δυσηρεστημένοι ἐκ τοῦ δεσποτικοῦ τοῦ πνεύματος, ἐνήργησαν καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐξέλθῃ τῆς Ἀγγλίας. Αἱ δὲ συκοφανταὶ αὐτῶν τὸν ἀπεστήρησαν τῶν ὠφελειῶν, ἃς εἶχε παρὰ τῶν μεγάλων σταῶν τῆς Εὐρώπης. Καταφυγὼν ἐκ περιτροπῆς εἰς Σουηθίαν, εἶτα εἰς Πιεμῶντιον, εἰς Γενεύην, εἰς Βερῶνην χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡσυχῶς εἰς οὐδὲν μέρος, περιήλθεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ἀσύνητον ἀπόφασιν νὰ ἐπιτεφθῆ τὴν Ρώμην. Ἐκεῖ τὸν ἀνέμενον ἡ Εἰμαρμένη του. Ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις διέταξε τὴν κράτησιν του τῇ 27 Δεκεμβρ. 1789 καὶ τὸν κατεδίκασαν εἰς διὰ βίου κάθειρξιν. Ἀπέθανε τῷ 1795 λησμονημένος, δηλητηριασθεὶς ἴσως ἐν τοῖς ὑπογειοῖς τοῦ φρουρίου Ἀγ. Ἀγγέλου.

Τοιοῦτον τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὡς λαμπρὸν μετέωρον διαλάμπαντος ἐπὶ τινὰ ἔτη τοῦ 18ου αἰῶνος. Ὁκαιρέθη, ὡς λέγεται, ὅτι ἀντικαταστήσῃ τὴν παπτικὴν ἀξίαν διὰ τῆς ἀρχαίας θεοκρατίας τῶν Μάγων· εἶχε δ' ἐλπίζει ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅπως ἐδρῶσῃ ἐν Γαλλίᾳ τὰς βάσεις τοῦ παγκοσμίου ναοῦ, οὗτινος ἡξίω νὰ γίνῃ ὁ θεμελιωτὴς καὶ ποντίφηξ. Ἀλλ' ἂν προεῖδε καὶ προεῖπε τὰς θυέλλας, αἵτινες ἐμελλον ν' ἀνατατώσωσι τὴν Εὐρώπην, παρεγνώρισεν ὅμως τὸν μοιραῖον νόμον, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει οὔτε εἰς τοὺς ποταμοὺς ν' ἀνέρχωνται εἰς τὰς πηγὰς των, οὔτε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν κοιτίδα της. Ἡ πλάνη αὕτη καὶ ἡ εἰρησις, ἣτις τὸν παρώρμα νὰ μὴ σιωπᾷ ἐπήνεγκον τὴν ἀπώλειάν του. Καταγινόμενος νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ παρελθόν, ἐατρεφε τὰ νῶτα εἰς τὸν χαίμαρρον τῶν μελλόντων. Καταληθεὶς δ' οὕτως ὑπὸ τινος κύματος, κατεποντίσθη.

Ἐ ν Β ρ α ἰ λ α .

Θ. ΔΟΜΙΝΟΣ

ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΟΙ ΔΡΟΥΣΟΙ

Ποία ἡ καταγωγή τοῦ μικροῦ αὐτοῦ λαοῦ τοῦ τόσῳ παραχῶδους πρὸ τριῶν δεκαετηρίδων καὶ τόσῳ ἡσυχῶς σήμερον ;